

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr.

Den 2. november 2015

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg har i brev af 9. oktober 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 35 (alm. del), som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 35 (alm. del)

Ministeren bedes kommentere henvendelsen fra Landsforeningen Naboer til Kæmpevindmøller om støj fra vindmøller, jf. MOF alm. del - bilag 13.

Svar

Jeg er opmærksom på, at der blandt både nuværende og kommende naboer til vindmøller er synspunkter om, at de gældende støjregler for vindmøller ikke yder naboerne en tilstrækkelig beskyttelse.

Landsforeningen Naboer til Kæmpevindmøller berører i deres henvendelse en række forskellige aspekter ved de gældende regler. Reglerne for støj fra vindmøller, herunder de gældende grænseværdier og beregningsmetoder, har siden januar 2014 været genstand for drøftelser i forligskredsen bag det nationale testcenter i Østerild. På den baggrund er der igangsat undersøgelser, som skal belyse konsekvenser af mulige ændringer af bekendtgørelsen.

Jeg er optaget af, at vi har et opdateret fagligt grundlag til at sikre den bedst mulige regulering af støj fra vindmøller. Dette indebærer, at der løbende gennemføres kvalificerede undersøgelser af vindmøllestøj, herunder også målinger af støjen under andre meteorologiske betingelser og vindhastigheder end dem, der er fastsat i vindmøllebekendtgørelsen. Miljøstyrelsen deltager således bl.a. i Holbæk Kommunes projekt, hvor vindmøllestøjen skal måles hos forskellige naboer under forskellige vejrmæssige forhold. Jeg har endvidere bedt Miljøstyrelsen om at undersøge mulighederne for, at der gennemføres målinger hos naboer til vindmøller nogle flere steder i landet.

Resultatet af undersøgelserne vil blive drøftet i forligskredsen. Jeg forventer at indkalde til forligsmøde, når hovedparten af resultaterne foreligger primo 2016. Jeg har således pt. ikke konkrete planer om ændring af bekendtgørelsen.

I relation til de konkrete spørgsmål, som Landsforeningen rejser i deres henvendelse, oplyser Miljøstyrelsen:

”Bekendtgørelsen om støj fra vindmøller indeholder bindende regler for den tilladte støj med henblik på at begrænse generne for de omkringboende. De bindende grænseværdier gælder for vindhastigheder i vindmøllens navhøjde, der svarer til vindhastigheder omkring 6 og 8 m/s i 10 m højde.

Det er korrekt, at overholdelse af bekendtgørelsens støjgrænser ikke kan efterprøves ved støjmålinger, der foretages i eller ved en nabobeboelse. Det hænger sammen med, at målingerne ofte kan blive påvirket af baggrundsstøj fra bl.a. trafikken eller vindens susen. Det er kendetegnende for vindmøller, at de netop er i drift og støjer, når det blæser. Hvis baggrundsstøjen forstyrrer for meget, kan man ikke være sikker på, hvor meget af den målte støj, der faktisk kommer fra vindmøllen. Derfor er reglerne udformet sådan, at kontrol af støjen fra vindmøller gennemføres ved at måle støjen tæt på møllen, hvor møllestøjen er kraftigere end i naboafstande, og hvor baggrundsstøjen derfor forstyrrer mindre. På baggrund af disse målinger beregnes støjen i større afstande fra vindmøllen. Det er ikke lovligt efterfølgende uden anmeldelse til kommunen at ændre vindmøllens indstillinger på en måde, der forøger den udsendte støj.

Miljøstyrelsen er bekendt med, at naboer til vindmøller selv har gennemført støjmålinger i deres hjem. Målinger, hvor der ikke tages hensyn til baggrundsstøjens indflydelse på måleresultatet, kan imidlertid ikke anvendes til at påvise, om vindmøller har givet anledning til støjniveauer, der overskrider bekendtgørelsens støjgrænser.

I forhold til afstandskravene for vindmøller er det korrekt, at de er fastsat med henblik på at begrænse visuelle gener og ikke støjgener. Støjgener begrænses gennem vindmøllebekendtgørelsens støjgrænser.

Den undersøgelse fra Jysk Analyse, der refereres til i henvendelsen, belyser ikke, hvilken støj de interviewede udsættes for, men ser kun på afstanden til nærmeste vindmølle. Der er ikke en direkte sammenhæng mellem støjen ved naboerne og afstanden til nærmeste vindmølle. Støjen afhænger meget af, hvilke typer vindmøller der er tale om, hvordan de er placeret i forhold naboerne, og hvor mange der står.

Hollandske og svenske undersøgelser, hvor man har set på sammenhængen mellem vindmøllestøjens styrke og andelen af generede naboer, har vist, at et støjniveau fra vindmøller på 39 dB, som er den danske grænseværdi i boligområder, svarer til en støjbelastning, der må forventes at blive oplevet som stærkt generende indendørs af ca. 4 pct. af beboerne. Et støjniveau på 44 dB, som er grænseværdien for nabobeboelse i det åbne land, svarer til en støjbelastning, der må forventes at blive opfattet som stærkt generende indendørs af ca. 11,5 pct. af dem, der udsættes for den.

Miljøstyrelsen er ikke enig i, at de støjmålinger, der ligger til grund for vindmøllebekendtgørelsens lydisolationstal, ikke er gennemført korrekt. Målingerne er udført af rutinerede akustikere, som har udsat en række huse for støj fra en højttaler placeret uden for huset og fulgt Miljøstyrelsens anbefalede metode til måling af lavfrekvent støj i huse. Støjen skal således måles i tre punkter i hvert rum, hvoraf to skal være i repræsentative opholdsarealer, og det pointeres, at det er væsentligt at undgå punkter, hvor der er et atypisk lavt støjniveau.

Lydisolationstallene er i bekendtgørelsen fastlagt således, at to tredjedele af danske huse forventes at have en bedre lydisolation end bekendtgørelsens tal og dermed et lavere støjniveau, end det beregnes, mens én tredjedel af boligerne forventes at have en dårligere lydisolation end bekendtgørelsens tal og dermed et lidt højere støjniveau end beregnet.

De valgte lydisolationstal skal ses i sammenhæng med de øvrige marginer, der indgår i beregningerne, dels at der altid forudsættes medvind fra vindmøllerne, dels at det i den overvejende del af tiden blæser mindre – med mindre støjudsendelse til følge – end beregningerne forudsætter.

Det er et almindeligt princip ved regulering af støj både fra vindmøller og fra virksomheder, at en målt eller beregnet overskridelse, der er mindre end usikkerheden på måleresultatet, er af underordnet betydning. Ellers er der ikke rimelig sikkerhed for at afgøre, at støjgrænsen ikke er overholdt. For almindelig støj fra virksomheder kan usikkerheden ofte være 3-5 dB, og for lavfrekvent støj fra hurtigfærger er usikkerheden normalt 5 dB. Det gælder specielt for støj fra vindmøller, at usikkerheden er fastlagt til kun 2 dB.

Miljøstyrelsen kan oplyse, at både Dansk Selskab for Arbejds- og Miljømedicin (DASAM) og Aalborg Universitet (AAU) er blevet hørt i forbindelse med revision af vindmøllebekendtgørelsen i 2011. De indkomne kommentarer og bemærkninger, som Miljøstyrelsen har modtaget i høringsperioden, er indgået i styrelsens faglige vurdering, der blev lagt til grund for bekendtgørelsens udformning.”

I forhold til de rejste spørgsmål om evt. søvnforstyrrelser pga. vindmøllestøj kan jeg henvise til vedlagte udtalelse fra Sundhedsstyrelsen.

Eva Kjer Hansen

/

Claus Torp